

Klima-, Energi- og Bygningsministeriet
Energistyrelsen
Amaliegade 44
1256 København K

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98

DATO: 6. februar 2015
SAGSNR.: 2015 - 307
ID NR.: 333645

ens@ens.dk + ld@ens.dk

Høring - over udkast til forslag til lov om ordning for økonomisk risikoafdækning af geotermiboringer (ordning for geotermi)

Ved e-mail af 23. januar 2015 har Energistyrelsen anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Da der alene er tale om en bemyndigelseslov, kan man ikke af loven se, hvilken ordning der vil blive tale om. Advokatrådet skal opfordre til, at der i lovforslagets bemærkninger indarbejdes en meget præcis og uddybende beskrivelse af den ordning, som tænkes reguleret i den forudsatte bekendtgørelse, evt. suppleret med at et udkast til bekendtgørelsen fremsendes til Folketinget før lovforslagets 1. behandling.

Advokatrådet har i øvrigt følgende yderligere bemærkninger:

Det forudsættes, at hvis man vil drage nytte af ordningen, skal man kunne dokumentere, at der ikke er mulighed for at tegne kommercielt produkt til en acceptabel pris til afdækning af den boremæssige risiko.

At dokumentere, at der ikke kan tegnes forsikring, kan principielt være ganske vanskeligt. Det anføres ikke, hvilke og hvor mange forsikringsselskaber, der skal være spurgt, eller på hvilken måde kan man skaffe dokumentation for, at det ikke noget sted er muligt at skaffe en sådan forsikring. Hvis ordningen skal kunne fungere, bør der derfor være klare og enkle regler for dette eventuelt således, at det er nok at fremlægge en erklæring fra en forsikringsmægler, der har undersøgt markedet.

Vurderingen af et muligt forsikringsprodukt i det kommercielle marked vil bestå i en samlet vurdering af pris og vilkår, herunder at vilkårene giver en passende god dækning for den pågældende risiko.

Det er derfor ikke tilstrækkeligt, at der findes et kommercielt produkt, uanset indholdet, hvilket i hvert fald må indgå i den kommende bekendtgørelse.

Om man når ned til de forventede vandførende lag, er i høj grad et spørgsmål om omkostning.

Det bør derfor også fremgå, at det, der dækkes, er risikoen for, at man ikke inden for en angivet omkostningsramme kan nå ned til de forventede vandførende lag.

Man vil formentlig som oftest kunne nå derved, hvis man vil ofre eksorbitante omkostninger.

Ifølge lovforslagets bemærkninger vil det være muligt også at inddrage risikoen for, at man ikke finder de forventede vandførende lag, eller at disse ikke kan præstere den forventede ydelse "dry-hole".

Det må imidlertid formodes, at meningen er, at denne forsikringsdækning kun kan tegnes under tilsvarende vilkår, nemlig kun hvis det ikke er muligt at tegne en kommerciel forsikring på acceptable vilkår og til en acceptabel pris.

Det kan dog give anledning til overvejelser, at der vil være stærkt modsatrettede interesser mellem sådanne to forsikringsgivere/risikotagere, som derfor kan have en interesse i f.eks. gennem vilkår at søge at presse den for projektet ansvarlige til at søge at nå de vandførende lag henholdsvis til at opgive det. Dette kunne tale for, at begge typer risiko afdækkes et sted.

Bemærkningerne på side 9, midten, i lovforslaget virker lidt uklare. Det er klart, at hvis ordningen stopper, og der fortsat er midler tilbage, ønskes det, at disse forlods går tilbage til Staten og ikke til de, der har tegnet ordningerne uden at lide tab.

Det førstnævnte tilfælde, hvor midlerne er opbrugt, ses derimod ikke at kunne modsvare en situation, hvor der er opbygget en kapital, der kan tilbageføres til Staten.

Den foreslåede ordning forudsætter, at der kun kan arbejdes med relativt få projekter ad gangen.

Til gengæld betales der så vidt ses en éngangspræmie.

Det ønskes så vidt ses ikke inddraget i overvejelserne, om man ved at skabe en egentlig puljeordning kunne gennemføre et vist større antal egnede projekter under passende kontrol fra det forudsatte råd, men således at de projekter, der lykkes, over en årrække betaler omkostningerne for de projekter, der ikke lykkes, hvilket ville kunne mindske likviditetsbyrden, og måske medføre, at et større antal projekter ville kunne forsøges gennemført.

Med venlig hilsen

Torben Jensen